

P. Bohouš, a macskák őrzője

koronavírus idején 3.

Leszálok a hetesről az Otokarován,
nyugdíjközpontban voltam Smíchovon,
ahol majd az utcán kacskaringózik a sor.
Látom kiszáll velem az orvosnőm,
fekete – kócos haj,
ahogy az asszonykám mondja
„dívka na koštěti”
Néz rám, tán ismer? Megszólítanám,
hogy én vagyok
páciense, ki hívja ilyen időben – a hölgy megfordul.
Előttem kezd menni – kidobja a farát – a
mencsesztergatyán keresztül egy ég
terül el
elfelejtem minden betegségem.

koronavírus idején, péntek

reggel fél nyolckor pénteken, 2020. IX. 30-án,
megyek Nusléból a házból ahol lakunk
kint látok egy nagy kukát, mert pénteken
és kedden viszik el az egész lakóháztömb
lakosainak a szemetét, nyitom az ajtókat
tárom, húzom az udvarra a kukát, és ottan már a
miénk áll – tehát loptam valakiét az
utcánkban, visszaviszem, kiteszem,
a parkoló autók ellenőrzött kék csíkjá
mögé – visszatérve az üzletből – eltűnt a kuka.

örökség II.

kié a bíró, kié a bíró hagyatéki tárgyalás
vegye le a sapkét, nincsutcán, testvérek
ülnek
két sorban – hallják az ítéletet, van
ellenvetések – fordult
jobbra balra apám – néma csönd, akkor
gyertek velem ebédre – most még
hozzáteszem – a bíró teljesen
az enyém volt – szólt apánk
hozzánk – ebéd közben
amit még ő fizetett.

örökség

anyámnak rengeteg muskátlija volt,
aszparátuszok
volt hosszú üveges folyosó, kint meg
rengeteg rózsza,
kúsztak erre-arra,
apámnak csak pár
tőkéje volt.

Judit terve

addig jó, mikor reggel
felkelek, megnézem az
öregujjamat a lábamon,
s ha nincs rajta cédula
akkor minden jó

Gy. L. emlékére

a vállad fölött a felhők
csókolják egymást
örökre

K. E. emlékére

oldalzsebedből pitypang
esett a csillagokra

MM I. (2010), olaj, vászon, 90 x 75 cm